

2263

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Register.

I:b 2. Vår pie hon har en så'n viler en..."

I:c 4. "Det var en gång jag valde mig en vän..."

" 5. Visan om Richard Aspegren./köpman i Malmö./

" 6. "Med glans det går var dag..."

" 7. "Mamsell Amanda vid fönstret satt..."

" 8. "Det var en lördagsafton..."

" 9. "En fiskarflicka ännu jag minnes..."

2263

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vår pie hon har en så'n vi'er en
en så'n vi'er en, en så'n vi'er en.
Vår pie hon har en så'n vi'er en,
en så'n vi'er en, en så'n vi'er en,
den viaste uppå vår jord.
Den vi'e som jag sade
ja, vilken vår pie hon hade
de var hennes vi'e sommarekjol
vilken hon fick av sin fästman i fjol.
De var ej de stygga, fula,
som herrarna mente
utan sommarekjolen jag mente.

Vår gårdsdräng han har en sådan långer en
en sådan långer en, en sådan långer en,
Vår gårdsdräng han har en sådan långer en
en sådan långer en, en sådan långer en,
den längsta uppå vår jord.
Den långa som jag sade
ja, vilken vår gårdsdräng han hade
det var han långa vallarepisk,
med vilken han piskade fåren med list.
Det var ej de stygga, fula,
som damerna mente
utan vallarepiskan jag mente.

2263

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

3.

Vår domprost han har en sådan tjocker en,
en sådan tjocker en, en sådan tjocker.
Vår domprost han har en sådan tjocker en
en sådan tjocker en, en sådan tjocker en,
den tjockaste uppå vår jord.
Den tjocke som jag sade,
ja, vilken vår domprost han hade,
det var hans tjocka domarebok
i vilken han läste, för att bliva klok.
Det var ej det stygga, ful,
som damerna mente
utan domareboken jag mente.

Det var en gång jag valde mej en vän ...

Det var en gång jag valde mej en vän
den höll jag kär näst Gud i himmelen
Jag reste bort på några månarstid,
jag kom igen, det var vid juletid.

Det första som jag tänkte göra då,
det var att hem till lilla vännen gå
för att en gång få smeka hennes kin'
som mången gång har vilat intill min.

Men när jag kom till lilla vännen min,
så satt hon där bedrövad i sitt sinn,
ett litet barn uppå armen höll,
och tårarna från hennes kinder föll.

Jag hälsade: "God afton, Ida min!
här har du lilla Gustaf din,
Vad är det för ett barn du har hos dig?
O, svara, var uppriktig emot mig."

Hon svarar ej, ty hon föll uti gråt.
"O, Gustaf, du och jag ska' skiljas åt,
ty jag har varit otrogen emot dej!
O, Gustaf, du kan ej förlåta mej!"

Var skall man då en vän sig kunna få
med vilken man i kvällens stund ska gå
och sätta all sin tro och kärlek till,
som emot mej uppriktig varda vill.

2263

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLIVSARKIV

5.

Visan om Richard Aspegren.

Rickard vaknar uppåt da'n,
blekt och törstig utav fan,
ringer på en klocka:
"ge mej lite' mocka,
bilen se'n i ordnings gör,
till en restaurant han kör
för att få en väckning och en eftersläckning.

Vill man Richard träffa på
skall man uti staden gå,
lika på de bilar,
som fortast kring oss ilar.
Annars på en restaurant
man nog säkert träffa kan.
Då sjunges där i trio
hans bil femhundredtio.

Richard jobbar uti tång,
exporterar gång på gång,
av den svenska varan,
Akta dej för faran!
Om förbud skall komma på
ändras hur det då skall gå,
hans framtida brusning,
det är bilens susning.

2263

6.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Kvinnogardet.

Kvinnogardet.

Med glans det går var dag
uti arméens tappre led
ifall det någon gång
fanns ett kvinnogarde med
uti guldblå uniform!
Ett glänsande gevär!
För si då som förp då hade vi
en stilig militär.

Tänk, vad vår vaktparad
var middag blir unik,
när som vi tåga fram
vid vår klingande musik.
Allt levande som finns
garnerar ju vår stig
och alla stackars karlar
springa benen utav sig.

Gud! Vad mitt hjärta klappar
i härlig takt
när man ser blanka knappar
och hör givakt.
Om dom har pickelhuva
och om sabel blank,
så tar dom kar en bums
om också han är pank.

Mamsell Amanda vid fönstret satt...

Mamsell Amanda vid fönstret satt,
hon såg på månen i den mörka natt,
ur ögat smög sig fram en tår av rodnad,
men aldrig glömmes jag augusti månad. å hå ja ja.

Men mamma sade: "Dig akta barn,
att du ej faller uti mannens garn,
du vill så gärna ut och promenera,
men det skall aldrig hända mera, å hå ja ja.

"Han var så trygg, han var så säll,
han kom till mig varenda vkäll,
vi sjöng tillsammans många rader,
men ofta gjorde vi små promenader, å hå ja ja.

Så kommer vintern med snö och slask,
Amanda känner sig mindre rask,
men mamma säger, att hon vård behöver,
men doktorn säger, att det går snart över, å hå ja ja.

Så har förflutit ett långsamt år,
Amanda fäller mängen bitter tår,
var stund och timma hon Alfred saknar,
men tyst för Guds skull den lille vaknar. å hå ja ja.

Det var en lördagsafton...

Det var en lördagsafton
jag skulle gå till min vän,
jag skulle gå till min lilla vän,
tjo, vad det viftar lilla vän, så sent om aftonen.

Men när jag kom till min illa vän,
var dörren redan stängd.
Då knackade jag med fingrar fem,
tjo, vad det viftar fingrar fem "Luck opp min lilla vän."

Och dörren sprang upp och jag steg in
och sängen bäddad var,
Kom ska du få vila dej,
tjo, vad det vitar, vila dej, och sova sött hos mej.

Jag är ej trött av arbetet
ej heller vill jag vila mej,
när andra människor vila sej,
tjo, vad det viftar, vila sej, så kommer jag till dej.

Och stjärnorna på himmelen blå
de paras par om par,
Så skall även du och jag
tjo, vad det viftar, du och jag, uppå vår bröllopsdag.

En fiskarflicka ännu jag minnes...

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En fiskarflicka ännu jag minnes,
det sköna läget vid skärgården finnes,
där stod hon ensam ibland stormens hot,
där binder fiskarn sin strömmingsnot.
Tjalla littom, littom lalla, tjalla littom lej,
där binder fiskarn sin strömmingsnot.

En kulen afton till sjöss jag styrde,
fast vinden stormade och vattnet yrde,
då kom en flicka som en virvelvind,
uti min båt lik en uppskrämd hind.
Tjalla...
uti min båt...

Hon båten styrde, iland mig förde,
en kyss mig brände, den kinden rörde,
Jag ock av flickan några droppar fick,
stödd vid dess arm till dess hem vi gick.
Tjalla...
stödd vid...

Jag mig nu vände till flickans moder,
"Säg får jag bliva hennes hulda broder,
ty hon har räddat mig ur havets nöd,
säg får jag bliva hennes huld och stöd?"
Tjalla...
säg får jag...

Men flickan svarte med häpet hjärta:
"Jag vill ock bliva hans huld och smärta,
jag älskar honom mer än han nu tror,
min kärlek har han förut min mor."
Tjalla...
min kärlek...

2263

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10.

"Tag denne yngling," så svaret klingar,
"på gamle dagar mig lyckan bringar,
att se min dotter ibland världens larm
få njuta skydd vid en broders barm.
Tjalla littom, littom lalla, tjalla littom lej.
få njuta skydd vid en broders barm.
